

Gert Biesta - Het prachtige risico van onderwijs

Wat is het doel van ons onderwijs? Deze vraag, die in de dagelijkse onderwijspraktijk vrijwel volkomen afwezig is, functioneert als rode draad in het oeuvre van Gert Biesta. Eerder schreef hij hierover: "The question of purpose is in my view the most central and most fundamental educational question since it is only when we have a sense of what it is we want to achieve through our educational efforts—and 'achieve' needs to be understood in a broad sense, not in terms of total control—that it becomes possible to make meaningful decisions about the 'what' and the 'how' of our educational efforts, that is, decisions about contents and processes. - Biesta: 2012."

Deze fundamentele invalshoek is een verrijking voor het denken over onderwijs. En niet alleen voor het denken over onderwijs. Biesta is in wezen een wijsgerig antropoloog: hij is, naar mijn oordeel, op zoek naar wat het betekent om mens te zijn en/of te worden. Dit is onder meer te af te lezen aan zijn interesse in ['subjectificatie'](#) en zijn gebruik van de filosofie van onder meer [Emmanuel Levinas](#), [Michel Foucault](#) en [Jacques Derrida](#). Aldus Simon Verwer in [een recensie](#) op deze zelfde site van de toen nog onvertaalde Engelse versie. Hij schreef daarnaast dat met *Het Prachtige Risico van Onderwijs* is Biesta erin geslaagd is om een boek te schrijven ... dat op zo'n fundamenteel niveau een potentiële bijdrage levert aan wat de herovering van het onderwijs genoemd zou kunnen worden. De onderwijspolitiek en het hieruit voortkomende beleid heeft zich meer en meer gericht op de creatie van een zo risicoloos en op afstand bestuurbaar onderwijssysteem. Concreet uit dit zich in de toename van de nadruk op toetsen, de uniformiteit en output-financiering. Over deze tendens schrijft Biesta op de eerste pagina:

"Yet taking the risk out of education is exactly what teachers are increasingly being asked to do. It is what policy makers, politicians, the popular press, "the public," and organizations such as the OECD and the World Bank increasingly seem to be expecting if not demanding from education. They want education to be strong, secure, and predictable, and want it to be risk-free at all levels." - Biesta: 2014, p. 1.

De idee van 'maakbaarheid' of 'creativiteit' dat nu impliciet besloten ligt in de hedendaagse onderwijspolitiek is niet afkomstig uit een oorspronkelijke onderwijstaal maar uit een economisch, technologisch of wetenschappelijk spreken over de wereld. Biesta maakt zich zorgen dat "*un-educational ways of thinking about education*" de pedagogisch-filosofische basis verdringen.

Simon concludeerde dat Biesta op dit moment met enige afstand op grote, wat eenzame hoogte staat als het gaat om denken over onderwijs. Hij gaf als kritiek dat de moeilijkheidsgraad door sommigen als een obstakel kan worden gezien. Niet iedereen zit even goed in zijn Derrida of Levinas. Inhoudelijk is Eke ingegaan op [de denkbeelden uit dit boek in relatie tot het curriculum van de toekomst](#).

Lees via deze link [de hele recensie](#) van Simon.